

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXXII. — Izdan in razposlan dne 30. novembra 1898.

Vsebina: (Št. 207—210.) 207. Dopustilnica za lokalno železnico z ozkim tirom od Gmünda v Litschau s krilom od Alt-Nagelberga v Heidenreichstein. — 208. Ukaz, s katerim se razveljavlja ukaz z dne 14. marca 1893. l. glede komisij, ki se strani političnih deželnih oblastev in poljedelskega ministrstva poslužujejo kakor strokovni pridodani svetniki v stvaréh trtne uši. — 209. Razglas, da se Najviše dopustilo za lokalno železnico z električnim obratom iz Badna v Vöslau prenaša na delniško družbo Dunajskih lokalnih železnic in da se izpreminjajo nekatera dopustilna določila za to lokalno železnico. — 210. Razglas o ustanovitvi po enega davčnega in sodnega hranilnega urada v Slemień-u, Niemirów-u in Lutowski v Galiciji.

207.

Dopustilnica z dne 12. novembra 1898. l.,

za lokalno železnico z ozkim tirom od Gmünda v Litschau s krilom od Alt-Nagelberga v Heidenreichstein.

Na podstavi Najvišega pooblastila dodeljujem v porazumu z udeleženi ministru nižjeavstrijskemu deželnemu odboru po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, po zmislu določil zakona o dopušcanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kot lokalno železnico z ozkim tirom napraviti od postaje Gmünd državne železniške proge Dunaj—Gmünd—Praga čez Alt- in Neu-Nagelberg in Gopprechts v Litschau s krilom od Alt-Nagelberga v Heidenreichstein.

§. 1.

Železnici, katera je predmet te dopustilnice, se podeljuje v členu V. zakona z dne 31. decem-

bra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 2.

Koncesijonar je dolžen, začeti gradnjo dopuščene železnice precej po dobljenem dovolilu za gradnjo, dokončati jo najdalje v enem in pol leta, računaje od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu ter vzdrževati po nji obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bode držal gorenjega roka za gradnjo, in pa da izvrši in opremi železnico, kakor zahteva dopustilo, mora dati koncesijonar na zahtevo državne uprave zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se smé izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdela dopuščeno železnico, se podeljuje koncesijonarju pravica razlastitve po določenih določilih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje koncesionarju tudi zastran tistih dovlačnic, ki se morda naredé in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§. 4.

Koncesionarju se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice in po dopustilnih pogojih, postavljenih po ministrstvu za železnice in pa po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, kateri se dadó morebiti v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in prometni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, seobno na zmanjšano vozno brzino, zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in gledé tega bodo veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izda ministrstvo za železnice.

§. 5.

Koncesionarju se daje pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, naredi delniško družbo, katera stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarja.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštévši nabavo vozil in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, kate-rega določi državna uprava, in se izkažejo, kakor gre, prištévši interkalarne obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakoršni drugi stroški.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prištéti napravni glavnici, če privoli državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je odplačati v času, dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem črtéžu, ki ga odobri državna uprava.

Družbena pravila in pa obrazci prednostnih obligacij, ki se izdadó, in delnic, potrebujejo odobrila državne uprave.

§. 6.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporablanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru in pa glede polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera bodo vsaki čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi na deželno brambo in črno vojsko obéh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesionar je dolžen, da pristopi k dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večé vojaške prevoze, dalje da pristopi k vsaki čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakokrat veljajoči predpis za vojaški prevoz po železnicah, in pa vsakokrat veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarja moč in veljavo z dnem, katerega se začne po dopuščeni železnici obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdado po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakonu, zadobé za koncesionarja veljavnost, kakor hitro se mu priznanijo uradoma.

Te dolžnosti ima koncesionar samo v toliko, v kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na drugotnost té proge in na olajšila, dodeljena vsled tega glede na napravo, opremo in vrste obrata.

Koncesionar je dolžen, oddajaje službe se ozirati po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§. 7.

V koliko je enake ugodnosti, kakor jih ustanavlja gledé na prevažanje vojakov §. 6., dodeljevati civilnim stražnim četam (varnostni straži, finančni straži i. e.) ali drugim javnim organom, to se določa v dopustilnih pogojih.

§. 8.

Dopustilna doba in ž njo vrèd v §. 9., lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računeč od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava sme izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v §. 2. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, v kolikor bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti po zmislu §. 11., lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 9.

Koncesijonar nima pravice, prepuščati obrat dopuščene železnice tretjim osebam, razen v slučaju izrečnega dovolila od strani državne uprave.

Državni upravi se pridržuje pravica, prevzeti obrat dopuščene železnice in ga potem voditi v še ostali dopustilni dobi za račun koncesijonarja.

V tem slučaju mora koncesijonar državni upravi povrniti stroške, ki so resnično nastali vsled obratovanja, eventualno jih je poprečno določiti.

Sicer je načine, kako je voditi ta obrat, uravnati z obratno pogodbo, katero je skleniti s koncesijonarjem.

§. 10.

Koncesijonar ima dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) vsaki čas dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati

odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 11.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat odana, odkupiti vsaki čas po nastopih določitih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti doneski, kar jih bo imela podjetba v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom, od tega se odbijejo čisti doneski najslabejših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

Če bi se železnica odkupila po preteku začasne davčne prostosti, določene v §. 1., tedaj je pri sešetju letnih čistih donosov z davki, dokladami in drugačnimi javnimi davščinami, katere zadenejo odkupljeno železniško podjetbo, ravnati kot z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti glede vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračunati davek z dokladami vred po odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od doneska. K tako najdenemu čistemu donesku pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po §. 131., lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetine teh čistih donoskov.

2. Po zmislu spredaj stoječega določila najdeno odkupnino je potem koncesijonarju kot odškodnino za odkup železnice v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

3. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po določitih v št. 1 najdeni poprečni čisti donos ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je enak za pogojeno obrestovanje in razdolžbo zajma, vzprejetega z dovolilom državne uprave, oziroma eventualno izdanih prednostnih obligacij, potrebni letnini, prištevši tisto letnino, ki je potrebna za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delnične glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da država namesto koncesijonarja prevzame, da ga sama plača, zgoraj omenjeni zajem do popolne njega razdolžbe ob dogovorjenih rokovih dospelosti, in da izplačuje spredaj navedeno letnino za delnično glavnico v polletnih obrokih

30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti, ter da povrne družbi rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

4. Državi se pridržuje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih letnih plačil po zmislu št. 2., oziroma namesto letnine, ki jo bo po št. 3. plačevati za delnično glavnico, plačati glavnico, ki je enaka znesku glavnične, računaje obresti od obresti, po štiri od sto na leto, diskontovane vrednosti plačil, ki jih je opravljati po določilih v št. 2. in 3. (samo ob sebi umevno odbivši morda v zmislu končnega odstavka v št. 1 storjeni pribitek).

Ako se država odloči, plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah vsake vrste, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je računati pri tempo tistem kurzu, ki se pokaže za povprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju zaznamovali na dunajski borzi uradno o državnih zadolžnicah enake vrste.

5. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, izplačavši odškodnino, predpisano v št. 1 do 4 brez daljne odplate v bremen čisto, oziroma samo še z nepoplačanim ostankom z odobrilo državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, všteti tudi vozila in gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so morda last koncesionarja, in družbena postranska opravila in pa iz napravne glavnične narejene obratne in pričuvne zaklade, v kolikor niso bili ti že določili primerno uporabljeni z odobrilo državne uprave.

6. Sklep državne uprave o izvrševanju pravice državnega odkupa, ki se mora zgoditi vselej z začetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniški podjetbi najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V ti izjavi se določi:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniška podjetba, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, kateri morajo kot pritiklina železniške podjetbe ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo plača država železniški podjetbi, eventualno s pridržkom poznejše izprave začasno ovedene odkupne cene (št. 1 do 4) s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

7. Državna uprava si pridržuje pravico, postaviti ob enem z vročbo odkupne izjave posebnega komisarja, ki mora paziti na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsaki prevzetbi novih dolžnosti, katere segajo čez mejo rednega opravnega obrata ali provzročujejo trajno obremenjenost.

8. Koncesionar je dolžen, poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionar ne izpolnil te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarja in brez sodnega posredovanja prevzeti v fizično posest oznamenjene imovinske predmete.

Počenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so odslej vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniški podjetbi, katera pak mora tudi sama poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastale obračunske dolžnosti in druge dolgove.

9. Država si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 6) izvrši vknjižbo državne lastninske pravice na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, kateri preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionar je dolžen, dati državni upravi, ako bi se to zahtevalo, na razpolago pravne listine, katere bi bile morda še potrebne z nje strani.

§. 12.

Ko mine dopustilo in tistega dne, katerega mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena

lastnina in užitek dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, všteti vozila, gradivne zaloge in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade v obsegu, povedanem v §. 11., št. 5.

Ko mine to dopustilo in pa tudi, ko se odkupi železnica (§. 11.), obdrži koncesionar last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in pa kar bi imel po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere si je koncesionar sezidal ali pridobil sam po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da te reči niso pritiklina železnice.

§. 13.

Državna uprava ima pravico, se prepričati, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po odposlanem organu, pregledovati gospodarstvo, in se posebno po nadzornikih, pošiljanih ob stroških koncesionarja, kakorkoli se ji vzvidi primerno, prigledovati, da se izvaja gradnja po projektu in pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, ima komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilu in družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprostiti precej odločilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 14.

Državna uprava si nadalje pridržuje pravico, da se smé, ako bi se poleg vsega poprednjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Wittek s. r.

208.

Ukaz poljedelskega ministrstva z dne 19. novembra 1898. l.,

s katerim se razveljavlja ukaz z dne 14. marca 1893. l. (drž. zak. št. 35) gledé komisij, ki se strani političnih deželnih oblastev in poljedelskega ministrstva poslujejo kakor strokovni pridodani svetniki v stvaréh trtne uši.

Ukaz poljedelskega ministrstva z dne 14. marca 1893. l. (drž. zak. št. 35), s katerim se je izpremenilo določilo pod številko II v ukazu z dne 20. decembra 1885. l. (drž. zak. št. 5 iz leta 1886.) gledé komisij, ki se strani političnih deželnih oblastev in poljedelskega ministrstva poslujejo kakor strokovni pridodani svetniki, izgubi svojo moč in naj se določilo pod številko II. zadnjega ukaza z ozirom na od tedaj ustanovljeni deželni zemljedelski svet za mejno grofijo Moravsko glasi v bodoče tako-le:

II.

Predsedništvo v deželni komisiji ima cesarjev namestnik (deželni predsednik) ali pa namestnik, katerega v to določi on. Poročila (referate) podajeta komisiji roferent političnega deželnega oblastva, kateremu so vsaki čas izročene uradne razprave v stvaréh trtne uši, in pa tehnični voditelj del, merečih na zatiranje trtne uši, ako je kateri v deželi postavljen.

Glasujoči udje deželne komisije so:

- a) ud, ki ga pošilja deželni odbor izmed sebe;
- b) poslanec deželnega zemljedelskega sveta (na Češkem, Moravskem in Tirolskem po en poslanec obeh odsekov deželnega zemljedelskega sveta) ali, kjer deželnega zemljedelskega sveta ni, poslanec kmetijske družbe;
- c) trije udje strokovnjaki, ki jih cesarjev namestnik (deželni predsednik) pozove vselej na triletno dobo (1886—1888, 1889—1891 itd.) oziroma za ostali čas take dobe.

Kast s. r.

209.

Razglas ministrstva za železnice z dne 19. novembra 1898. l.,

da se Najviše dopustilo za lokalno železnico z električnim obratom iz Badna v Vöslau prenaša na delniško družbo Dunajskih lokalnih železnic in da se izpreminjajo nekatera dopustilna določila za to lokalno železnico.

Ker je delniška družba dunajskih lokalnih železnic kupoma pridobila lokalno železnico z električnim obratom od Badna v Vöslau, katero je izdelal in v obrat dejal inženier Franc Fischer na Dunaju na podstavi Najviše dopustilnice z dne 29. julija 1892. l. (drž. zak. št. 159) vštevši v to lokalno železnico privzeto in tudi za električni obrat urejeno Badensko železnico s konji, se prenašajo na podstavi Najviše pooblastitve dopustilu primerne pravice in dolžnosti, nastale imenovanemu inženierju gledé oznamenjene lokalne železnice, na delniško družbo Dunajskih lokalnih železnic in vsled tega se dopustilna določila, veljajoča za oznamenjeno lokalno železnico, izpreminjajo tako-le:

I.

Dopolnjuje določila §§. 1 in 3 Najviše dopustilnice z dne 29. julija 1892. l. (drž. zak. št. 159) se ustanavlja, da je tako imenovana proga na „Ringu“ v Badnu, ki jo je izdelati kakor pomožno progo obstoječih železnic, in ki vodi od trga pred kolodvorom južne železnice v Badnu „Wilhelmstrasse“, „Franzstrasse“ in „Alleegasse“ do „Löwenbrücke“, celokupna sestavina podjetja, in da je na kosu lokalne železnice in Badna v Vöslau, ki vodi od trga pred kolodvorom južne železnice v Badnu po „Neugasse“ do „Löwenbrücke“, in pa na prej imenovani progi po „Ringu“ vzdrževati obrat nepretrgoma celo leto.

II.

Ker je smatrati oznamenjeno železnico v bodoče za celokupno sestavino enotnega železniškega podjetja, ki je predmet Najviših dopustilnic z dne 10. marca 1885. l. (drž. zak. št. 45) in z dne 29. decembra 1896. l. (drž. zak. št. 16 iz leta 1887.) nadalje razglasa c. kr. ministrstva za železnice z dne 5. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 165) in pa dopustilnice z dne 17. oktobra 1898. l. (drž. zak.

št. 195), naj veljajo odslej, razveljavljaje ob enem določila §§. 6—15 Najviše dopustilnice z dne 29. julija 1892. l. (drž. zak. št. 159), določila §§. 8 do 15 gori omenjene Najviše dopustilnice z dne 10. marca 1885. l. (drž. zak. št. 45) tudi za lokalno železnico Baden—Vöslau v obliki, izpreminjeni po zgoraj navedenem razglasu c. kr. ministrstva za železnice z dne 5. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 165).

III.

Gledé obrata naj veljajo za železniške proge, obravnavane pod I, v bodoče določila oddelka II dopustilnih pogojev, ustanovljenih za lokalno železnico Dunaj—Wiener-Neudorf z dne 28. marca 1885. l. z dopolnili, ustanovljenimi po odstavku A III razglasa c. kr. ministrstva za železnice z dne 5. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 165) namesto odredb oddelka II. v dopustilnih pogojih z dne 21. avgusta 1892. l. za lokalno železnico Baden—Vöslau.

Wittek s. r.

210.

Razglas finančnega ministrstva z dne 25. novembra 1898. l.

o ustanovitvi po enega davčnega in sodnega hranilnega urada v Slemień-u, Niemirów-u in Lutowski v Galiciji.

Na podstavi Najvišega sklepa z dne 5. septembra 1898. l. se ustanavlja v Slemień-u, Niemirów-u in Lutowski v Galiciji za občine v enako imenovanih sodnih okrajih po en davčni in sodni hranilni urad.

Vsaki teh novih uradov mora razen del, ki gredó davčnim uradom kakor takim, oskrbovati tudi posle kumulativnega sirotinskega in sodnega hranilnega urada sodnije, obstoječe v njegovem kraju.

Uradno poslovanje novih davčnih in sodnih hranilnih uradov naj se prične s 1. dnem decembra 1898. l.

Vsled ustanovitve poprej omenjenih novih uradov se od imenovanega časa počenši:

1. v sodnem okraju Slemień ležeče občine Gilowice, Kocierz ad Moszczanica, Kocierz ad Rych-

wałd, Kocoń, Krzeszów, Kuków, Kurów, Lachowice, Las, Łękowica, Łysina, Oczków, Okrajnik, Peweł slemieński, Pewełka, Rychwałd, Rychwałdek, Slemień, Stryszowa, Sucha izločujajo iz davčno-uradnega okraja Żywiec in se odkazujejo davčnemu uradu v Slemień-u;

2. v sodnem okraju Niemirów ležeče občine Biała, Huta obedyńska, Magierów, Niemirów, Olszanka, Parypsy, Przedmieście, Radruż, Smolin, Szczerec, Szczerczyk, Ulicko seredkiewicz, Ulicko zarebane, Wróblaczyn izločujajo iz davčno-uradnega okraja Rawa ruska ter se odkazujejo davčnemu uradu v Niemirów-u, končno

3. v sodnem okraju Lutowiska ležeče občine Berchy górne, Caryńskie, Chmiel s Chmielniczkom, Chrewt z Olchowiecom, Dwernik z Dwerniczkom, Hulskie, Krywka, Lutowiska, Nascizne, Paniszczów, Polana, Procisne, Rosochate, Rosolin, Ruskie, Serednie małe, Skorodne s Chudakom, Smolnik ad Lutowiska, Stupiosiany z Berezkim, Ustrzyki górne, Wołosate, Wydrne, Zatwarnica s Sucherzeki, Żurawin s Polonińskim izločujajo iz davčno-uradnega okraja Ustrzyki dolne ter se odkazujejo davčnemu uradu v Lutowiski.

Kaizl s. r.

